

Slutning, at vi ved den gennemfete Grundlov have de Huismandene saaledes op, at de kunde faae Sæde i det vorbende Landsthing, og han beklagede, at dette ikke allerede var Tilfældet, da de dog ellers kunde opnaae andre Hæderspladser, men for mig stod dette som en blodig Front. Jeg betvivler meget, at selv den ærede Rigsdagsmand vil være skylderlig ivrig for at sætte Huismand ind i Landstthinget, dersom den nye Grundlov bliver vedtagen, og jeg kan derfor ikke tillægge dette nogen Betydning. Det klinger for mig saameget mere som Front, naar man seer, med hvilken Overbevisning og Arbejde paa at faae Ligheden, som er etableret i Grundloven af 5te Juni, for deres Partalene, og i samme Mandbræt at sige: Vi forlange kun dette for at staae Eder saameget større Ret og for at sætte Eder i mere anseelige Pladser end tidligere. Jeg kan forstaae, at man kunde tiltale Ibioter paa en saadan Maade, men at tiltale fornuftige Folk saaledes i den Tanke, at det skulde vinde Indgang hos dem, tilstaaer jeg, at det ikke er mig muligt at forstaae. Forøvrigt er det en Selsøge, at jeg meget indestændigt tilraader Vedtagelsen af Endringsforslaget under Nr. 2 til §§ 34—40, hvilket gaaer ud paa at gjenindsætte 5te Juni Grundlovens Landsthing. Det er en Selsøge, siger jeg, fordi jeg deri seer Lighedsprincipet bevaret, hvilket efter min Mening er af saa overordentlig stor Bigtighed for det danske Folk, men dette er af Mange her i Salen fremhævet, fuldkommen tilstrækkeligt, medens derimod kun meget faa have forsøgt paa at bevise det Modsatte. Det var disse Udtalelser, jeg har fundet Anledning til at fremsøre.

Conseilspræsidenten: Det ærede Medlem, som sidst talte, anerkjendte min Udtalelse med Hensyn til Udlandet; men jeg maa dog herved bemærke, at, forsaavidt han ønskede, at en saadan Udtalelse tidligere skulde være fremkommen — jeg veed ikke, om han meente i et Slags Bekjendtgørelse, — vilde Saadant efter min Mening, have røbet en saa overor-

dentlig Svagthed, at det aldrig vilde have kunnet finde Sted fra min Side. Med Hensyn til selve Spørgsmaalet troer jeg, at det altid er fornuftigt at tage Hensyn til sig selv, og jeg har fremhævet, og vil fremhæve, saalænge det staaer i min Magt, den overordentlige Betydning, det har for Landets Fremtid, at det kommer til Afslutning med sin Forsatningsag eller sin Forsatningsstrid, hvad man nu vil kalde det.

S. Kjær: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

S. Kjær: Det falder mig naturligtvis ikke ind at mene, at den høitagtede Conseilspræsident skulde være fremkommen med saadanne Udtalelser tidligere, især naar der ikke har været rettet Forespørgsler til ham i den Henseende. Hvis den høitærede Conseilspræsident opfattede mig saaledes, beder jeg at undskylde. Det var ingenlunde min Hensigt; jeg respekterer naturligtvis den høitærede Conseilspræsidents Opfattelse, og jeg tvivler ikke noget Dødeligt om, at hans indre Overbevisning i saa Henseende er ligesaa stærk som Overbevisningen om det Modsatte er hos mig. Jeg siger kun dette, for at den høitagtede Conseilspræsident ikke skal misforstaae mig; jeg har ikke havt til Hensigt at sige ham noget Ubehageligt, naar jeg har gjort den Bemærkning, at jeg havde kunnet ønske, at saadanne Udtalelser som de, vi hørte forleden, vare komne noget tidligere. Jeg er imidlertid overbevist om, at de vilde have hadt saa megen Indflydelse paa en heel Deel Vælgere, at den høitærede Conseilspræsident, maaskee til sin Forundring, vilde have seet, at en heel Deel flere Meier da vilde have siddet her i Salen.

Jessen: Jeg vil tillade mig ganske kort at svare den ærede Taler, som nu satte sig, at